

עפ"א 54576/07/14 - פרודג בע"מ, דוד סרוסי נגד מדינת ישראל משרד הבריאות, עיריית נתניה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 54576-07-14 פרודג בע"מ ואח' נ' מ.י. פרקליטות מחוז המרכז ואח'

בפני כב' השופטת שירה בן שלמה
1. פרודג בע"מ
2. דוד סרוסי ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר ניסן שריפי
נגד
1. מדינת ישראל משרד הבריאות ע"י ב"כ עוה"ד יעל בן-שמואל
2. עיריית נתניה ע"י ב"כ עוה"ד רוני דורון-איטח

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית משפט השלום בנתניה (כב' הש' אשרית רוטקופף), בת"פ 3297/08 ות"פ 4596/08, מיום 23.7.14, לפיה נדחתה בקשת המבקשים למתן ארכה נוספת לכניסתו לתוקף של צו הפסקת הייצור שהוצא נגדם.

השתלשלות העניינים

1. המבקשת 1 עוסקת בייצור, שיווק ועיבוד דגים ושימורים, וכמו כן בייצור ושיווק סלטים ומוצרים אחרים העשויים מדגים. מבקש 2 משמש כבעליה ומנהלה הפעיל של מבקשת 1.

המבקשים הורשעו, על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ניהול עסק ללא רשיון, ניהול עסק ליצור מזון וליקויים תברואתיים, הזרמת שפכי תעשייה למערכת הביוב, יצור מזון ללא רישיון מהמנהל, ניהול עסק ליצור מזון בתנאים בלתי תברואתיים, אי מילוי הוראות תקן רשמי וסימון טובין ואריזתם בניגוד לחוק וכן בעבירה של מכירה ללא התוויה.

ביום 10.9.13 ניתן גזר דין בעניינם (ע"י כב' הש' עוז ניר נאוי) במסגרתו "ניתן תוקף למוסכם בין הצדדים, כמפורט בפרוטוקול הדיון באופן שהייצור בעסק נשוא כתבי האישום יופסק לא יאוחר מיום 20.3.14. כמו כן מוצא בזאת צו סגירה לעסק אשר יכנס לתוקף בעוד 12 חודשים מהיום, אלא אם יוצא רשיון עסק כמפורט בהסכמת הצדדים".

2. ביום 11.3.14 הגישו המבקשים בקשה למתן ארכה נוספת לעיכוב ביצוע הפסקת הייצור בעסק למשך

6 חודשים נוספים. ביום 26.3.14 בית משפט קמא (כב' הש' עוז ניר נאוי) נעתר באופן חלקי לבקשה והאריך את מועד כניסת צו הפסקת הייצור עד יום 20.7.14. בהחלטה נכתב כי אין להתעלם מפעילות המבקשים להעברת מקום העסק, וכי מדובר בעסק הפועל במשך 50 שנה, המעסיק עשרות עובדים. כמו כן צוין כי מדובר בדחייה ראשונה. נקבע כי הטענות לנזקי המבקשים כמו גם מאזן הנוחות תומכים בהארכת תוקף הצו. צוין כי **"על המבקשים להיערך מבעוד מועד להפסקת הייצור ועומד לרשותם זמן מספיק לכך"**.

3. ביום 13.7.14 הוגשה בקשה נוספת להמשך עיכוב ביצוע צו הפסקת הייצור למשך 90 יום. בית משפט קמא (כב' הש' עוז ניר נאוי) קבע, ביום 14.7.14: **"בשלב זה ובשים לב למועד סיום הארכה לא מצאתי ליתן צו ארעי והדבר ישקל במידת הצורך בהמשך"**.

4. ביום 23.7.14 התקיים דיון בבקשה בבית משפט קמא. בימ"ש קמא (כב' הש' אשרית רוטקופף) קבע כי מ"טיעוני הצדדים והאסמכתאות שהוצגו בפני עלתה תמונה ברורה, לפיה המבקשים לא ניצלו את הזמן והארכה שניתנו להם ע"י בית המשפט, הן במסגרת גזר הדין והן בתאריך 26.3.14". בימ"ש קמא צוין כי למרות שהמבקשים רכשו שטח למפעל חדש, רק כחודש לפני מועד מתן ההחלטה הותקן בו פילר לחשמל ותוכניות, אם הוגשו, הוגשו באיחור, רק בחלוף מספר חודשים ממועד ההארכה השנייה. בית משפט קמא קבע כי המשיבים ישבו בחוסר מעש תוך ניצול הארכות שניתנו, וכי **"...בעצם הגשת הבקשה יש משום חוסר תום לב מצדם של המבקשים אשר באים בחוסר ניקיון כפיים לביהמ"ש"**. בית משפט קמא הפנה לרע"פ 4384/13 **מדינת ישראל נ' מיאו והאו בע"מ ואח'**, וקבע כי ההחלטות הקודמות ניתנו בהתאם לרוח הפסיקה, שכן ניתנו שתי ארכות משמעותיות ביותר לצורך התארגנות. נקבע כי **"באיזונים בין האינטרסים של המבקשים לבין הסכנות הטמונות בהמשך התנהלותם, סכנות מיידיות לציבור, יש להעדיף את האינטרס הציבורי ולא לאפשר ארכה נוספת בכל הקשור להמשך הייצור"**. לאור האמור הבקשה נדחתה.

בית משפט לא נעתר לעיכוב ביצוע החלטתו לצורך הגשת ערעור, ונימק את החלטתו בכך שמאזן הנוחות אינו פועל לטובת המבקשים. נקבע כי **"למבקשים יגרם לכל היותר נזק כספי, בעוד שלציבור קיימת סכנה בריאותית"**.

טיעוני הצדדים

5. **ב"כ המבקשים** טענו כי החלטת בית משפט קמא מבוססת על טענות עובדתיות שגויות. לדבריו, לא נטען ע"י הצדדים כי מערכת החשמל במפעל החדש הותקנה לפני כחודש. הוא טען כי בידיו ראייה חד משמעית כי מערכת החשמל הותקנה לפני חודשים ארוכים, וכי הגיש בקשה להוספת ראייה בערעור. הפנה להחלטות בב"ש (בימ"ש לעניינים מקומיים כ"ס) 1019/05 **מדינת ישראל נ' גרין**, בו נדונה בקשת סגירת עסק עקב סכנות בטיחותיות, ובית המשפט דחה את הבקשה. לדבריו, לא נטען בעבר כי הליקויים יתוקנו אלא כי העסק יועבר למקום חדש, מה שלדעתו מספיק למתן ארכה לצו הפסקת הייצור. צוין גם כי עמדת משרד הבריאות מבוססת על דו"ח שנוצר לפי 3 חודשים. כן הדגיש שמדובר בעסק המעסיק עשרות עובדים, חלקם משרת כיום במילואים, במסגרת צו 8. לדבריו, סגירת

פס הייצור לתקופה ארוכה משמעותה פיטורי עובדים. הציע כי במקום אורכה בת 90 יום יעתור לאורכה בת 30 יום, לאחריה יתקיים דיון בפני כב' הש' ניר נאוי, אשר מכיר את התיק.

6. **ב"כ משיבה 1** עמדה על האינטרסים המנוגדים שיש להכריע ביניהם, בריאות הציבור אל מול רווחיות המפעל. טענה כי במידה ויתוקנו הליקויים תוך תקופה קצרה, כפי שהצהיר ב"כ המבקשים כי יעשה, והמפעל יעמוד בתקנות משרד הבריאות, הוא יוכל להמשיך בייצור. כן יוכל להמשיך למכור עד חודש ספטמבר. ציינה כי צו הסגירה ניתן בהסכמה, כשמתן עיכוב הביצוע פירושו אינן פסה"ד. לטענתה, עצם העובדה כי המפעל עובד במשך שנים אינה רלוונטית נוכח הליקויים החמורים והנזק שנגרם לציבור. ציינה כי הצו הוארך כבר פעמיים בעוד המבקשים לא עשו שום דבר משמעותי לתיקון הליקויים.

7. **ב"כ משיבה 2** עתרה לדחות את ההצעה לפיה הבקשה תדון בפני כב' השופט נאוי. טענה כי בניגוד לעמדת ב"כ המבקשים, הארכת צווי סגירה כדבר שבשגרה יש בה כדי לאיין את המהות של דיני רישוי עסקים. לדבריה, אורכה נוספת לצורך העברת המפעל למקום החדש ודחייה נוספת לא תועיל אלא תפגע בבריאות הציבור. ביקשה לאבחן מקרה זה מעניין גרין, שכן בעניין גרין מדובר היה בצו ארעי, בהתאם לחוק התכנון והבנייה, וכאן מדובר בפסק דין חלוט, שמועד כניסתו לתוקף של הצו חל בפגרה.

דין והכרעה

8. מדובר בבקשה לעיכוב ביצוע החלטה הדוחה מתן אורכה לצו הפסקת הייצור, עד למועד הערעור - 27.10.14, או לכל הפחות, למשך 30 יום, על מנת שיוחזר הדיון להכרעת המותב שגזר את הדין.

9. במסגרת החלטה בבקשה לעיכוב ביצוע יש לבחון את סיכויי הערעור ואת מאזן הנוחות.

10. באשר לסיכויי הערעור, על פניו, מבלי לקבוע מסמרות, הסיכויים אינם גבוהים. לאחר עיון בחומר הרלוונטי ושמיעת טיעוני הצדדים, התרשמתי, כפי התרשמתי גם בית משפט קמא, כי המבקשים לא ניצלו את הארכות המשמעותיות שניתנו להם באופן אפקטיבי. נראה כי ארכה דרכם לתיקון הליקויים, בין אם במפעל הקיים או על ידי מעבר למפעל החדש, ולכן ניתן לומר כי עמידה בתקני משרד הבריאות ורשיון העסק אינם מצויים בהישג ידם, בטווח הנראה באופק.

יש ממש בדברי ב"כ המשיבות, כי מתן ארכה לצו הפסקת הייצור יאיין את גזר הדין שניתן בהסכמה. מסכימה אני עם החלטת בימ"ש קמא כי, ברוח הפסיקה, ניתנו שתי ארכות משמעותיות, ודי בכך.

11. במסגרת מאזן הנוחות, יש לבחון את האינטרס של שמירה על בריאות הציבור אל מול האינטרס הכלכלי של המבקשים. במקרה זה, מאחר ומדובר בסכנה ממשית לבריאות הציבור, מבלי להתעלם מהעובדה כי המפעל מהווה מקור פרנסה לעשרות עובדיו, מאזן הנוחות נוטה באופן מובהק לטובת האינטרס הציבורי.

12. אין למותב שגזר את הדין כל יתרון על פני המותב אשר דחה את הבקשה, לאחר שמיעת הצדדים והוורטירנרים מטעמם.

13. סוף דבר, הבקשה נדחית. ההחלטה תשלח אל הצדדים

.

ניתנה היום, י' אב תשע"ד, 06 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.